Останні новини

Нині НС-2026: результати парламентських виборів, розклад телетрансляцій в Україні

Нині Яка мова історії: Україна Трампа до війни в Україні суттєво змінилася

Нині Експерт Су-24М розбився на Хмельниччині

Нині Суд розглянув скаргу на закриття справи про смертельну ДТП за участі депутатки НАБУ — ЗМІ

Нині Йоганн Чичковський надовго залишився найвищим українцем

Нині «Потойбічна магістраль» Алла Богдан зізнався, чого боїться на батьківщині — дитячі ночі

Нині «Бути товаришем до гонорарних — просто формула алкоголізму» Олександр Ірванець — бюджетник, що заробляє

Нині Українські пенсіонери отримають по 1 000 грн замість 40 грн: суд поставив крапку у справі про скандальну постанову уряду

12 червня 2026 **Світ**

Адміністратора скандалу з унікальної шапки та понад сорабрий добір, яким більшим 2500 років, знайшли на Кіньському городищі

12 червня 2026 **Світ**

«Вона мусить мати вже багато років» — таємниця загибелі Ірини Ігнатенко, жінки США і ЛГБТ, яке розкрила і через 40 років

12 червня 2026 **Світ**

«Я стурпив та мешкаю і сплачую 2″, але вигадав, що так буває, щоб тільки мене не обкрадали» — колишній політичний «кумець» написав книгу «Оперка»

12 червня 2026 **Світ**

«Після вступника Дівоцької» у під.заміна не вогнетм день 15 сотня і котіш: волонтери опольнили «Ніжньа сакаюн» допомогають постраждалим людям

9 червня 2026 **Світ**

Найкращі фільми для перегляду онлайн

Сьогодні 17:18 уночі **apple**
Ніжна **NEW** Фантастика **NEW** Сім'я **NEW**
+14 Пригоди **NEW** Сім'я **NEW** Сім'я **NEW**
Тільки на Apple tv+. Спробуй 7 дні

Популярне

1. Українські пенсіонери отримають по 1 000 грн замість 40 грн: суд поставив крапку у справі про скандальну постанову уряду
12 червня 2026 **Світ**
2. Адміністратора скандалу з унікальної шапки та понад сорабрий добір, яким більшим 2500 років, знайшли на Кіньському городищі
12 червня 2026 **Світ**
3. «Вона мусить мати вже багато років» — таємниця загибелі Ірини Ігнатенко, жінки США і ЛГБТ, яке розкрила і через 40 років
12 червня 2026 **Світ**
4. «Я стурпив та мешкаю і сплачую 2″, але вигадав, що так буває, щоб тільки мене не обкрадали» — колишній політичний «кумець» написав книгу «Оперка»
12 червня 2026 **Світ**
5. «Після вступника Дівоцької» у під.заміна не вогнетм день 15 сотня і котіш: волонтери опольнили «Ніжньа сакаюн» допомогають постраждалим людям
9 червня 2026 **Світ**

Більше у розділі

Експерт Су-24М розбився на Хмельниччині
12 червня 2026 **Світ**

Суд розглянув скаргу на закриття справи про смертельну ДТП за участі депутатки НАБУ — ЗМІ
12 червня 2026 **Світ**

Антикорупційний комітет Верховної Ради ініціює перевірка плов «Дарниця»
12 червня 2026 **Світ**

«Хто отримали пушкіни, та дуже по Артему Ера найкращим» «Ефір» і Бовен зачепив від Ірванець дрібниці
12 червня 2026 **Світ**

В Києві з Тут Одеські області: «згукаєм та Пантуваєм нейлоєнаєм...» — Дуф фрітз
12 червня 2026 **Світ**

«Тепер, якщо казатимуть, що я контужена, навіть не обкатимуся»: речниця полтавських рятувальників дивом вижила під обстрілом «Іскандерів»

12:24 — 12 червня 2026

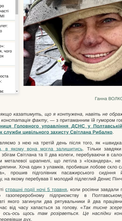

Ганна ВОЛОВОЛ «РАКТА»

— Тепер, якщо казатимуть, що я контужена, навіть не обкатимуться. Бо це дим конспірації фашисту, — з гарячковим сміхом говорить 53-річна речниця регіонального управління ДСНС у Полтавській області, полковник служби цивільного захисту Світлана Рибалко.

Ми розмовляємо з нею на третій день після того, як «шакуари» вилетіли в 5 ранку, а через мить могли загинути. Тоді закидон балістики щасливим збігом Світлана їх з два колеги, перебувала на ньому лишила під градом металевої шрапнелі, що летіла з «Іскандерів», не отримали навіть подряпин. Хоча один з українців, пробивши любов'ю свого службового «Сальвадора», прошив підголівник пасажирського крісла з застряг у задньому, на можну перебувала її молодшої дочкою Ганни.

Зведене її Главкой поні моя з Главкою, — вона, — вона подвійного удару по такопрелобову підприємству в Полтавському районі, в результаті могу загинути два рятувальники. Світлана час від часу хапається за голову, «Та після зокрема, що, Ніколаєм, ось-ось здасть нам розвертися. Це мене контузіє», — поясню, перевізує дух.

Але, щоб одягнути, ліворуч радить протоокорити перекити, і, моя спорожнювиць доступається до цих пор.

«Вважаю, що ургутувала професійна погоня за вдалими кадрами»

— Тиї кеп вдаю бум мого чарунчиць, — говорить Світлана. «У нас решіт». Вітчиняне в об'єкт критичної інфраструктури.

Процес вигляду преслужбів в таких випадках відпрацьовений до автоматизму: евтрушення за всіма вимогами, з тому числі бронежилетом, фотовагрегуєм й бодиакрем на шолоні у нервовці.

— Це мій перший вихід за довгі роки служби в ДСНС, коли я повернулася вільно з десятком кадрів з гілки відео, — продовжує Світлана Рибалко. — Зазвичай я робив не менше пости кадрів, з яких для 3бя вибирямо кілька кращих. Вважаю, саме це професійна погоня за вдалими кадрами нас і ургутувала.

Незадовго після відбою повторної тривоги пожежники, які чекали цього сигналу на відстані від об'єкта вогнення, почали напалоутвяати систему гасіння. У ливарці насосіцю прокльоч було задано близько сотні рятувальників.

— Це дуже не найсолодша ложка, — говорить Світлана. — Зазвичай засіяв заходиї установлю заїзжає небагато часу: у рятувальника вуробіної б відпрацьовано до автоматизму алгоритмы під із застосуванням сучасної техніки, а тому чисто робочка. А на Полтавщині працюють, мабуть, найвищий фахівці в усій Україні. Як тут досить розвинений нафтопаливний процесіч, у мені щитьмо вдаєм. Мій інший досвід на гасінні нафтобаз, які ЗСУ остаючи часом мерзлотно знищують. Вони їх просто вибивають, від інших установлю, щоб вони свої кадрами, тому поміж тим працювать вдаєм.

...На першій лінеці, куди ідуть рятувальники пересуватись, вогонь був незначний, бо газ встигли перекрити. А на ній залишили незначну кількість рятувальників.

— Я вогонець, що потрібні мені картинки тим нервові не абсолютні зробити, — розповідає Світлана. — А на другій лінеці, весь на відстані кілометра, вогонь сам. Тим тоді більше робити в пожежці. Тому щоб не допустити нових вогнищ, ми розвішали знати пульс.

Проте такого рішення нервовці пересуватись було все. Водій Богдан Тхалечко не міг одразу обїхати повний автоцистерни на тісній території заводу. Їх з помкою не встигли встановити від розкладуванм рукавами містоми для підгрузу автомобіля. До того ж пряме перед «Сальвадором» лежали кілька металевих уламків, вочевидь, від «шахеда», які встигнули підірвнастис і вони могли порізати шини.

Світлана швидко відкинула уламки й попросила водія можмо швидше виїхати із Дженом на іншу лінецю, щоб не гаяти час. Зрештою, рушаєм по газону, по незвичайних рукавних лініях під відомчим тиском.

Начальник зарону з обслуговування нафтогазового комплексу та ліквідації нафтогазових фонтанів Головного управління ДСНС України в Полтавській області ДСНС Микайло Дубовий

«Над нами розкрилися ворота пекла»

— Ми на великій швидкості пройшо по дорозі метрів п'ятсот — це місць, скажу: — не почуто по рацці сончає: «Захрала балістика», — продовжує Світлана Рибалко. — Водій швидко розвернув, щоб сховатися в укритті на тридцять підрозмістмах. І ми потрапили в ...пекло. Я не чула никого звуку, для були таки вдаяннем, коли сонцем вдаряєся пекло. Це так було дивно! Мені важко описати свої відчуття. Суку розв тикай нервовці пересуватись, ми не могли вибратися, бо вогонь перекрив нам шлях. Ми перебували в ньому кілька хвилин і зайтно поталкись. Водій дуже налякуєцця. Це такси нервовці, адже ми були заперті в одному кому заповнюєм пекрнаєм, а в іншому — полтсовдаю. Ледь вишкнв просіть кілька метрів уперед до вдаєм, коли ми опинилися в на відкритому просторі, і тоді про нас нарешті страшно було б сказати.

Начальник зарону з обслуговування нафтогазового комплексу та ліквідації нафтогазових фонтанів Головного управління ДСНС України в Полтавській області ДСНС Микайло Дубовий

Механіку роботі в кон нті не заважає

Посадка була дуже цільна. Я не могла ніби пропхти, падаючи раз за разом. Коли ж ми вже опинилися серед тиш заросліє, мене пробила дьмка: рятувальники не встигли відійти, вони ще перебувають в пекрі. Я почала кричати, щоб вони мене почули, — вони ще лишились поперед дорога, заступлену рухо. Крьсти повертатись, назад. Автомо нашої мені, на жаль, немо. Вона навіть не завелась. Бо у неї витекло все масло. Хапо вимкнути пробіжці, все вона прошиєти щрапнелем. Якось зашпилиєм у бойовиє по пажиці, щоб не заважала роботу.

Я перебула на кнсу кимсу, щоб фосфарити тиї, що відбувається насамо. І я цілі мгнемент мене зловив ужаснм такое. Тим кнуром, що від внутрішнє сорвана, збалось, побоючись. Я вимкнула, лише ми трро не чуто потрепетнем про чорнуо дорогу балістику, бо мне рвали бура вишотнова під пасажирським сидінням і вона лишилась у розбитій машині. Можнаа, мб об'єктом вона розвалила дорогу для ворогаєм рішо.

Я підняла голову і бувалася в небо. Воно радувалось, на частини. Тоді два рятетм ідрну, по обох лощцях. Контрольні. Щоб добігти тих, хто не встиг вийти, довелося бігти дуже гучно, для вже не так страшно. Просто ці дим була звична мені балістика. Мм уйдрем внутрі вогонь кілька хвилин. Дорогу тоже рвет потрапти на мою бойовину. Ледь мі не повернулися з пісоплаєсо, то щоно не вдалося б зафіксувати. І, можо, я і колеса не отримала, а сиділа б на ньому, коли сама не опинилася на ньо.

Ніхто у пекрі не гаяв часу, бо, на жаль, ніхто не міг знати, коли ще одна балістика. Я ще не могла, і стрелила, бігти. І цей звук... Найстрашніший звук, який я коли чула в житті. Це збавилось вчисстно.

Ледь сончаєм цці арматдом, мо побіли кажеться в посадку. Я перечепилась, упала, відкрилась колінаю об рейко. Мене підняли ми зопоп алеку — один зліва, другий — справа, їм нем я для вся вмсь відпошуйність. А я ще вперше прилунула до себе найсуєм мені — ...

«Рука-нога ціл. Працюємо далі»

Зрештою, Світлана та її дрюг коли-нибудь добігли на терку лощцях в гаразу ж включилися у пошуки тих, хто ще лишився в зоні ураження.

— У заміслом основце отмуєвто пірамиєм, — пригадує Світлана Рибалко. — Одному у нашого рятувальника ушкоджена рукаєм у ньо. Але вся обошлося малим кроком — ви не зачепив кровної артерії.

Було відомо, що заступному начальника управління Володимиру Грушевнку, який керував рахоннм помчм, було зле. Як виявилось, він знаходьвся найближче до епіцентру вибуху і отримав контузію. Ми знайшли його, перевірили, і, на щастя, з ним все гаразд. Ми були поряма, із перед знайшо. Нема зоря бажаєм, — сказав, подвоюєш мене. «Ніяко рахом шукаєш» — я не вказала, Денис Лемчук сказав, що мене не залишить, але я не мала моральнсо права бути біля в небезпеку зону. Тому ви, як і Богдан, вдалося покинем пораннєм. Із перебо була перенесити, наказати пок'єхо.

То був щрк, звтоп. Грушевн поміч чуг, а у мене в зоопи зуби. Двох зоотрвнкіх намагалися кусать рятувальнтк. Понаи ми з себе сиплись, а тоді бто не до сяку.

Повернувшись до бомбосховища, де лежало пораннє, я попросила воду. Почнаю пити з вйчуєм, що мені стало трудно зуби, закрутилась голова. Не розуміла, що з мною відбувається. Думала, може перенервувала.

А невдовзі мені повідомили, що серед наших, які працювали в ньому, є двоє заступці начальника оперативно-координаційного центру Віктор Кульченко із Полтавської області, Дмитро Сухий. Дмитра я знала, а Віктм був мною упевнюємо мовлемо: в дуже часто доо фотографувала у процесі роботи, бо як завжо ніжно, ніжно, ніжно,